

Nr 200.

Av herrar **Lundgren** och **Aaby-Ericsson**, om tillgodoseende av beredskapssjukhusens utrustningsbehov.

Sjukvårdsberedskapen utgör ett område av våra försvarsförberedelser, vilket under en följd av år blivit i hög grad eftersatt. Detta gäller framför allt beredskapssjukhusens utrustningsbehov. Är detta behov otillräckligt tillgodosett, kommer den organisation, som planerats för omhändertagande av krigsskadade, ej att kunna fylla sina uppgifter. I det totala krigets tidevarv måste en sådan brist betecknas som mycket allvarlig ur försvarspolitisk synpunkt. Därtill kommer, att starka humanitära skäl kräva, att samhället i tid gjort vad som kunnat göras för att bereda vård åt de människor, som under ett krig få bära de ofta svåra personliga lidanden, som krigsskador medföra. Otillräckliga resurser för beredskapssjukhusen måste ju också leda till att många människoliv, som eljest kanske kunnat räddas, gå förlorade.

Beredskapssjukhusens utrustningsbehov tillgodoses dels genom den fredsmässiga utrustningen hos vissa i fred redan befintliga sjukvårdsinrättningar, dels genom särskild materielanskaffning, vilken sker genom statens försorg. De materieltillgångar, som funnos efter krigsårens anskaffning, ha under senare år nedgått med omkring $\frac{1}{3}$. Detta beror främst på den försäljning eller utlämning av sjukvårdsmateriel, som skedde efter krigsslutet i samband med Sveriges internationella hjälpverksamhet. Bristerna i förhållande till nu gällande planläggning motsvara för närvarande en summa av 8,42 miljoner kronor. Härtill kommer, att bl. a. krigserfarenheterna ansetts motivera en utökning av antalet vårdplatser från 68 000 till 82 000, motsvarande en kostnad av 5 105 000 kronor. Denna utökning, som ju inte är av större storleksordning, har av vederbörande myndigheter ansetts utgöra ett minimibehov.

För täckandet av bristerna liksom för åstadkommande av en förbättring har sjukvårdsberedskapsnämnden ansett erforderligt dels att av de medel, 5 028 000 kronor, som nu stå reserverade för anskaffande av utrustning för beredskapssjukhusen, 4 405 000 kronor få användas, dels att ett anslag, fördelat på två år, av 10,87 miljoner kronor ställes till förfogande. Nämnden har vidare hemställt, att av de reserverade medlen 315 000 kronor få användas till fortsatt planlägningsarbete beträffande en förändrad beredskapssjukhusorganisation. De reserverade medlen motsvara i huvudsak de likvider, som influtit vid ovannämnda försäljning av materieltillgångar, vilka samlats under krigsåren.

Varken anslagsäskandena eller sjukvårdsberedskapsnämndens hemställan om tillstånd att använda de reserverade medlen ha redovisats i statsverkspropositionen.

Det är emellertid högst angeläget, att man snarast möjligt påbörjar åtminstone täckandet av de brister, som finnas i förhållande till nu gällande planläggning, liksom att planlägningsarbetet beträffande organisationsförbättringar får fortsätta. Detta kan också till avsevärd del ske genom ett anlitage av förefintliga reserverade medel. En dylik anslagsdisposition kan inte heller föregripa de avvägningsfrågor, som kunna aktualiseras av pågående försvarsutredning och som eventuellt kunna påverka ett slutligt ställningstagande beträffande en utökning av försvarsförberedelserna på sjukvårdsberedskapens område.

Under åberopande av det ovan anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära, att Kungl. Maj:t med bifall till av sjukvårdsberedskapsnämnden gjorda framställningar medgiver, att å reservationsanslaget till utrustning m. m. av beredskapssjukhus nu förefintlig behållning får användas, dels till ett belopp av 315 000 kronor för fortsatt planlägningsarbete i fråga om beredskapssjukhusorganisationen och dels till återstoden för återanskaffning av materiel för beredskapssjukhusen.

Stockholm den 25 januari 1950.

P. G. Lundgren.

Ragnar Aaby-Ericsson.